

SEPTEM FLUVIORUM CERTAMINA.

HENE Pater, bisido pridem notissime cornu
Vorticibus dissecte novis, gemināq; coacte
Romani imperio *Drusi* decurrere metam,
Germani Rex magne Soli, veterisq; *Tudesci*
Gemma, *Alemannarum* grandis Dominator aquarum,
Quid gelidâ caput abdis humo, vacuusque timoris,
Securusque tui pleno das uda sopori
Tempora, & in multam stertis cum fœnore Lucem?
Imbellem potes hoc sub casu ducere somnum,
Et ronchos trahere, & pigros arctare lacertos?
Nondum infesta Megæra filet, nondum omne recessit
Finibus a nostris Frebo cessante periculum;
Radicata Solo nondum Pax germinat! audin,
Ut Mars indomitus ruptis post terga catenis
Impulso framearum, iteratisque infremat armis
Et gladios clypeosque novans, bella, horrida bella
In geminet, stygiasque faces jaculetur Enyo?
Nil saevi Mavortis abest, veteremque minantur,

Ergo madens emerge caput viridantibus algæ
Frondibus & musco cinctum, quassisque capillis
Frontem amplam deterge manu, barbamq; repexens
Indice disce polo venturi oracula Fati.

Rhene sagax vigilansque audi: non arma cruenti
Solum homines Cadmæa crient pugnamque laceſſūt;
Ipsa struunt elementa aciem, quin ipſe Senatus
Luctatur discors *Fluviorum*, & fœdere rupto
Iam conjurati properando in classica *Rivi*
Litem urgent, dicuntq; diem tibi Rhene nefastam.
Pro se quisq; instant: **Vbi** de PRÆSULE Lis est
Nunc cœli auspiciis HIERARCHA ritè /acrato,
Cui dabitur, vel *Cuius* erit? quem gloria major
Condecorat *Fluvium*? quis ab hoc Antistite tandem
Majores sibi devincto mereatur *Honores*?
Et veluti quondam de stirpe insignis *Homeri*
Certarunt septenæ Urbes, propriumque dicando
Quæque sibi Vatem, neutri pars altera cessit:
Sic numeroque modoque pari, sic ordine septem
Concertat *Fluviorum* agmen, quo vindice, *Bous*
Majores capiat MAXÆMILIANUS *Honores*?
Quis paulò maiora canat, meliore triumphet
Obsequio, memorique ferat pro munere plausum.
Subrides, taxasque meris hæc ludicra sannis
Prælia & effusos immani splene cachinnos

Ferreus haud solum rigidis circumstrepit armis
Gradivus, clausisque recens iterumque revulsis
Janī adytis, trepidas populorum territat aures;
Mansuetis placidisque etiam, *Cos ardui honesti*
Fluminibus *sua bilis inest*, armatque decoræ
Laudis amor, teneræ præcordia mollia Lymphæ.
En vastæ Neptunus adest regnator aquäi
Delphino advectus, Tritone canente choreuma
Inflatis latè conchis lituisque marinis;
Grandis Hyperboreæ *Dominum* gens Tethyos ambit,
Najadumque chorus per aquosa cubilia plausum
Ritè facit; jam, jamque Thronus conscenditur, oram
Lambens *R bene tuam densi sub fronde salicti*,
Ora tenent omnes, arrestisque auribus astant.
Nunc glaucos oculorum orbēs, hirquosque bicornis
Vultu aperi nictante Senex, totum excute somnum,
Nulla mora est. jam *rivales citat ordine Nereūs*
Pro veteri gravitate undas, & talia fatur.

O mea progenies (: quis flumina currere nescit
In mare, ut instaurata fluant iterumq; recurrent?)
Vosequitidem potior decuit concordia, rixis
Sepositis, altâ poteratis pace fruiſci
Et *Domino servire uni*, pariterque placere; *est,*
Nunc quoniam nimis heu! *Fratrum quoque gratiarara*
Zelotasque inter miseros, interque Superbos

Momentis certare placet : citò dicite vestræ
Ordine quisque suo delecta statumina causæ,
Arbitrio ipse brevi litem præstabodiremptam.
Fervet opus, novus urget *Honos*, & corda perurit.

I. VISURGIS.

PRincipio ante alios sinuoso calle *Visurgis*
Saxoniæ sublimis adest, causamque perorans
Incipit : O Socii, *Meus est*, propriusque manendo
MAXMILIANUS erit? *quisquis prior ordine*, nunquid
Est ipso de jure prior? mea gloria prima est,
Primus erat nostris populis hic debitus *Heros!*
TILLYADEM ut sileam non una trophyæ ferentem
Bis *Dano* surrepta hosti, nostrisque locorum
Præcipuum latè dominantem, & fortiter oris;
Ne *Brunsvicanæ Cereris*, vicinaque tangam
Pocula gibbosis multum spumosa culullis;
Ad nostros princeps momentum accessit *Honores*,
Quando **C**OADIUTOR **F adlectus *Avito*
Hildesiense Pedum MAXIMILIANUS adivit.
Hanc credo eripiet laudis mihi nemo coronam.
Pergite, ait, Iudex normam dedit ecce *Visurgis*.
Dicendi breviter causam. sic pergite *Rivi*.**

II. RURA WESTPHALICUS.

SVbsequitur longè clamoforo *Rura* fragore
Westphalicus, strepituque mero præcerpere palmā

Niliacis similes, circum mea littora latrant
Scyllæos supra scopulos (ignoscite Fratres)
Stentore à mihi voce opus est, ne paucu' a surdis
Verba canam neque enim mihivox validissima tantū,
Sed potior quoque causa favet: Testem advoco fortē
Arnsbergam . quæ jam geminis miro omne mortem
Præsulibus famosa tulit, præstantibus utrisque,
Ambobus Bojis; ERNESTUS concidit ante,
FERNANDUS sequitur subito perimente catharri
Lethargique malo! Patrui de funere Phœnix
Est nactus solidas MAXÆMILIANUS habenas,
Maximus hic mihi s'per Honos, columenq; manebit.

III SIG A.

Excepit hunc rapidus colubrino syrmate Siga,
Gurgite quā parvus tam Divo ANNONE superbus.
Ante alios: quid ait, Socii, quid sibilus iste
Sarcasmo sibi vult mixtus [fors omnis in altos
Turba ibat risus] Fluvios non maximus inter,
Corpore Zachæus, magnis Machabæus lüdas
Sed sum animis, nec cedo volens! quid? nobile cernin'
Mnemosynon Sancti ANNONIS Neptune Siburgum.
Monte procul candente micans, ubi Mausolæum:
Præsul Agrippinas, & pignora sacra reliquit?
Ut lectos taceam pisces, & cætera dona
Primati devota novo; telum Hercule dignum

Flumina; & à tergo Patrem Dominumque salutant,
Adversa sed fronte peto, sed præpete cursu
Devenerans lambo ipse Togam, Bonnamque saluto
Præcipuam Mystæ sedem, & nisi Rhenus aquoso
Arceret clypeo invitum, pariterque reluctantem.
Haud equidem solum Bonnam, sed pronus adirem
Firmatæ propius campestria mœnia Brûlæ.
Discite submissis animis non temnere parvos!

IV. M O S A.

Dixerat uberius [neque enim mediocribus alta
Verba deesse solent] viridi Mosa limpidus alvèo
Parte aliâ sub Rostra fluens, quid pergitis, infit,
Insultare omnes festivi Solis ab ortu,
Et Solem laudare novum? sunt magna cadenti,
Sunt etiam Phœbo memorandæ encomia laudis,
Inclytus & nostro sequitur de flumine plausus!
Vt sileam ex ipsis terræ penetralibus atræ
Divulsas indefessis conatibus Hullas
Sulphureo carbone graves, albique remotis
In gyrum populis commercia dulcia Zythi;
Innumeris agitata malis mea Legia, ruris
Hasbani nova metropolis, longique procellis
Disfidii partes inter divisa potentes,
Fatali exitio jam proxima, fortunatis
FERNANDI auspiciis, hoc hoc Vice-Præsule primos

Hostibus, ad veteres rediit lātissima vultus,
Depressumque erēcta caput, fausto omne bellis
Trans mare dispersis placidā jam pace quiescit.
Debita nempe uni est hæc gloria MAXMILIANO!
Hoc satis; hæc seges est æternæ uberrima palmæ.

V. *RVRÆ JULIACUS.*

Solis ab occasu propior tum *Rura* sequendo
Juliacus, par Westphalico, strepituque fragoreque-
Immenso, gyrisque vagis, sic incipit. Ore
Sim licet obfuscō [*saxosus carbo* colorem
Sæpe mihi mutat circum *Echyeileria* tecta]
Haud tamen *obsequiis sacrīs* immuto colorem.
DURA mihi testis, non multos *dura* per annos
Plurima, docta pati, *duri* exercita fatis!
Fons equidem ad priscam sese *Ardu*-reciprocat *Ennā*
Antiquas *Eburonum* ædes *Monsavia* præter
Limina; *Agrippinam* credas me tendere ad Vrbem
Atque *Ubias* penetrare plagas, sed montibus altis
Eiffliaca obsistit tellus: fugientis ad instar
Hinc *Parthi*, devexa peto, pronusque saluto
Fratri regna *Mosæ*. Verum quacumque pererro
Rura vagans, *Vbios* seu *Specetes*, sive *Eburones*
[Adscivit tantum ipsa novus * *Ruræ ostia Præful*]
In *Sacris Dominum* cognosco MAXMILIANUM,
Hic nostræ colophon laudis! majora parantem

VI. ARNAPHS.

ARnaphus antiquis tumido hæc ebulliit ore.
Lechniacam rumore Arcem quis nescit? Avitam
Primum indigetum sedem, columenque Vbiorum
Tarpeiâ notam Arce magis. nam turba subacta est
Cætera Rivorum Domino ferè subdita Marti;
Hæc Svecis-Gallis-Hassis circumdata, ternas
Contra acies invicta stetit, mirata seipsum
Denique non summo rerum molimine victam,
Posthuma & æternum retinere mirabitur ætas!
O quoties passim erubui, manante cruento
Hostili manante meo, tunc maximè apricæ
Quando Grevenbrochæ propter confinia, binæ
Marte diu ancipiti, queis se inclinaret amicis,
Certarunt utrumque acies, Lamboiaque tandem
Agmina cesserunt campo: seu gloria discors
Sic tulit invidiæ, seu Libra occulta Tonantis!
Hic unus solatur amor, vigilantiaque almi
Præfulis optati NE O. MYSTÆ, quando sub ipsis
Auspiciis Mitræ subjectis impiger oris
Mercari pacem studuit, nummisque coactis
Grande licet[præstat cunctis Pax optimarerum]
Præsidiis migraturis persolvere Lytrum,
Nussiaque * Hassiacis tandem est viduata manipis.
Sole novo, Solisque die jam facta serena.

Lechniacum invictum tali haud eguisse medelâ!

VII. RHECUS

Dixerat, excipiens *Rhenus* sic ultimus inquit
Mugitu graviore boans: mihi credite *Frates*,
Dispeream avulsis *Achelous* cornibus alter,
Ludibrium cunctis, maneat victoria ni me
Certa penes, nitidæque illustris adorea palmæ!
Quamquam improvsum subito minimeque paratū
Impetitis pariterque uno velut agmine juncti
Obruitis, juro intrepidus *Neptune Tridentem*
Perque tuum, perque *Vrnæ adyton*; me reapse tuebor
Vnicus Alcides, contraque enitar eentes
Sex alios. *Meus est* potiori tempore, *Noster*
MAXMILIANUS erit, Rhenumque videbit amicum
Invigilansque, studensque suo bene *Pastor ovili*.
Plura licet nostræ superent firmamina causæ,
Hic summi sermonis apex, hic *magnus Achilles*
Finitimis *maior populis, & maximus unus*
Quæ Superi, vel quanta vigent commercia nostris
Fluctibus? ecce hinc *Mercurius Bacchusque Ceresque*,
Et *Pallas, Mavorsque & cum Plutone Diana*,
Quin Divi, Divæque omnes nullo ordine regnant,
Atque *Ubios, Batavosque* beant, cur luque secundo
Exultant septem properanter adire *Triones*.
Præsulibus geminis vitam abstulit Arens berga
Infelix felix dedit Agrippini sepulchrum

Nec tentata quidem, nulloque obsessa Gradivo.

Hæc nostra, hæc Vrbs est, paucis ut plurima dicam,

Romanæ Fideique tenax, MATERNAQUE constans

Dogmata prima sequi, stygiique aconita molossi

Hæreticos exosa greges, hæc gloria nostra est,

[Mollia prætumidis rumpantur ut ilia R̄ivis]

Hæc nobis laus plena manet, nemo alter habebit.

A Rrisit placidè Solio Neptunus ab alto,

Et modicē erecto, Ponti quo temperat iras

Litesque æquoreas, Sceptri pro mote, Tridenti

Innixus, resonis jubet esse silentia R̄ivis.

Hoc nempe eloquii spumosus flumine cœpit

Ad Partes postrema loqui. Ne pergit dulces,

Nerixas agitare novas, mea pignora, Nati!

Sat Martique malisque datum, sat Mulciber orbos

Exhausit populos, mutatus vomere cedat

Ensis, & Agricolis reddat vagina Ligones.

Quid certatis adhuc? rixosas claudite buccas,

Si penitus certare lubet, certate silendo

Et muti insolitis certatim intendite rebus.

Auditis resonare Choros, atque ære Penateis

C ampano mugire Sacros? quis clangor Olympum

Altisonans, atque ima replet Delubra? putetis

Forsan Eleusini Festa ad solennia templi

Egressam Cybelen magni nova gaudia plausus

Finitimis geminare plagiis, quid? fallimur, alter
Triptolemus melior, melior nunc prodiit *Evan!*
Melchisedech potius melior, *Superique Sacerdos*
Numinis, ætherio sacrum caput unctionis olivo,
CHISIACAE manu PRINCEPS HIERARCHA sacratus.
Luce Trium Regum Regali Præful in Æde
Sublimem faciet *Maxæmilianus* ad aram.
Cum plateis hinc Templa sonant! quid lite petulcâ
Turbatis tumidi communia gaudia Rivi,
Proque superbiloqui certatis honore triumphi?
Quod si equidem si tantus amor, si tanta cupido
Certandi, certate novo, rivalis amoris.
Obsequio certate pari, mecumque opulentis
Muneribus Dominum concordi agnoscite ritu
Vnanimes Fratres! nil rixatoribus istis
Latum tempus eget, nec habet victoria laudem
Hanc tenet, edico breviter, stabilemque tenebit
Rhenus, *Hyberboreas* donec labetur ad oras,
Et dulces miscet aquas per saecula marinis,
Quæ reliquis divisa manent bona singula Rivas,
In Rhenum fluxere uno collecta meatu,
Ante alios hinc semper ovat, semperque triumphat.
VIx ea finierat Iudex, cum deinde prehensis
Cornibus, immugit per compita cœrula Rhenus
In morem Victoris ovans, varioque refluxu

Sitare loco nescit, tremulisque uligine talis
Riparum memor ima quatit, fundumque requirit.
Paula omnis *Lymphata* sonat, sonat undique littus,
Et longè nemus omne sonat, iunctisque vicissim
Nympharum applaudit choreis innixa Corona
Lætificum *Pæana* canens; ferit æthera clangor.
Pars plaudunt manibus, pars ferta virent a plectunt,
Victoremq; parant Rhenum exornare corollis;
Pars alia innectunt glaucis electra capillis;
Præcinit hinc solus, simul isthinc concinit ordo,
Omnibus hæc ode una placet, vox omnibus vna est:
Viuat io, ter io! NEOF PRÆSUL MAXMILIANUS.
Viuat io, ter io! Regali flumine RHENUS.
Viuat io ter io! Fluviorum cæteraturba.

Denique sub medios alterno carmine plausus
Gramineum exscendens soliū Neptunus, aduncō
Delibat *Rhenum* sceptro, manibusque prehensis
Ocyus æquoreas comitari invitat in oras,
Optatus iamque ipse diu, jam jamque stiturus
Optatum Oceano dupli ci jam nomine *Regem.*
Extemplo chorus omnis adest, sequiturq; volentem
Hinc *Araris* velox *Ubiorum*, hinc *Rivulus* inter
Veronam tenui amne secans, alterque *Colona* &
Mœnia Agrippinæ findens; hostilibus inde
Arnaphus exultans spolijs, *Rheno*que maritans

Se prope *Nussiades*; hinc *Siga*, & *Dussela*, Dunaq;
Et *Ruræ* & *Lupiæ* fontes, uno agmine pergunt
Obsequijs certare novis, cursuque secundo
um prolabentem pariter deducere *Rhenum*.

Tritones hinc inde volant, festumque celeusma
Per tremulas modulantur aquas; siphonibus amplis
Naiades, plenisque volis iaculantur in altum
Vaduomos quasi pyrobolos, & limpida laxant
Tormenta in gyrum, geminisque boatibus urbes
Responsant, resonatque cavis in vallibus Echo.
Donec hyperboreis grex tandem allabitur oris
Per Clivos Batavosque means, Nereides unâ
Occursant, Regemque alto clamore salutant,
In columnesque novo mistos jam foedere *Rivos*
Esse jubent. Sed enim [mos hic ab origine] *Saljos*
Dulcibus hospitibus pisces, potumque propinant!
Humanæ hoc vitæ schema est: sic tristia lætis
Succedunt, sic fel melli; miscentur amaris
Dulcia, & instabili variantur singula gyro!
Scilicet iste Calix falsus *Maxæmiliano*
Præsagit Mystæ, per dura, per aspera, perque
Tristia, amara, imam dum vitam vivet eundum,
Sola perennanti *Supera undant flumina melle.*
Hinc adeo si libertas nativa maneret,
Cum *Rheno* mallet *Fluviorum turba reverti*

Sic urget natale iolum, dulcique voluptas
Assuescens patriæ, sic urget *Maxmilian*
Grandis amor, prægrandis Honor, dolet esse remotis
A caro *Domino*, & sejunctis degere claustris!
Quare *Omnis idem ardor habet* pro more marino
Septenis horis solitos addiscere fluxus,
Cancrinosque pati Lunâ impellente refluxus
Ut proprius per trita palam vestigia sursum
Veronæ dulci accedant, V biosque salutent!
Ast spacio breviore dies & tempus & horæ
Obsistunt, celeremque jubent properare regressum
Invitis, ultraque vetant concendere Lymphas.
Hinc labor, hinc dolor est, hinc salsa lachryma frontis
Macte animo, nunc *Rhene* vale, sociata valete
Flumina, paulatim salsa potare liquores
Discite, nec pisces horrescite forsan amaros,
Vægrandesque Deos, austerae assuescite turbæ
Indigetum, durate famem, geniumque, sitimque;
Hac nempe, hac sensim duranda promulside mens est
Deliciis assueta olim: sic fortia fortis
Membra decent *Fluvios humerique laboribus apti*
Continuis, doctique alternos texere cursus.
Interea non parva ferent solatia, *Fratrum*
Prædulces Lymphæ, nec nuntia læta *Nepotes*
Venturi celare volent, sed sponte decoro
Clarabunt vestri. *Neop., Myrtæ Lymæ Honore.*

Scilicet unda levem protrahet labilis undam
Et faciet liquidas æterno tramite Lymphas
usque sequi, dextram Nerei prensando mariti,
Et vobis memorando almi bona stamina Patris!
Itamen ire placet; superasque invisere terras
Rhene per anfractus imos, terræque meatus
Nativa Helvetii tandem cunabula fontis
Ergo subi; dulcesque iterum condisce liquores,
Sicerit alternos iterumque, iterumque per orbes
Fas Vbias lustrare plagas, & mœnibus altis
Sacratae boni verba dare, & bona basia Bonnae,
Divitiisque beando novis atque ubere cornu
Æternum pronas Domino substernere Lymphas.

SIT DECORA PALMA RHENI.

CHRONODISTICHON.

Monte nVnC Iras fLVVII, CoMponIte fLVtVs:
enVestrâ PRINCEPS ILLe V'ebet Vr aqVa!

edulciæ vol

HEATR

OSE

GUSTISSIM
IMPER
UNGARIÆ, &
ARCHIDUCIS

Honorib

EREDISSI
S.R.I. P

DOMINU

JO A

PHIL

ERBIPOLENS

FRANCIAE
IN CATHEDRA
TER COMMUNICIA

LAMENTA
XV. Calend
HERBIPOLI,